

ಕರ್ನಾಟಕ ನೃತ್ಯ

ಮಹಾತ್ಮ
ಮಹಿಲೆ
ಹರಿಲಾಲ್

- ಮೂಲ: ದಿನಕರ್ ಜೋಶಿ
- ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಡಿ.ಎನ್. ಶ್ರೀನಾಥ್

ಕಲೆ: ಮನೋಹರ ಅಚಾರ್ಯ

ಮತ್ತೆ ಬಾಪ್ತೂ

ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಗುಲಾಬ ಬಾಪ್ತೂ ಅವರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ ಬಾಪ್ತೂ, ಸೀರೆಯ ಅಂಚನಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಮುಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಕಂಬಿಸುವ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರು

‘ಚಂಚಿ’ ನಾನು ಈ ಮನಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೌಜನ್ಯಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮಗಳಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನೇ, ಇದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ.

ಗುಲಾಬಳ ಕಣ್ಣಗಳು ತುಳಿ ಬಂದಿದ್ದವು. ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳನ್ನು ‘ಚಂಚಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅತ್ಯೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳನ್ನು ಗುಲಾಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾನು ಅತ್ಯೇ ಮನೆಗಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದನೇ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ತಾನು ರಾಜಕೋಟದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಂತಿದ್ದ ಮನೆಯ ಬಳಿಯಿರುವ ಬೇವಿನ ದಟ್ಟ ಕೊಂಬಿಗಳ ನೆರಳನಲ್ಲಿ ನಿತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇವಿನ ಕಂಪು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಲೆತಯಿದೆ. ಗುಲಾಬ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರಾದಿದಕ್ಕು.

‘ನಿನು ತವರಿನಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರು ಎದು ಎಂದೂ ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಚಂಚಿ, ನಿನು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು, ಮಗುವಾಗಿ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ನಿನು ಎಲ್ಲಾಗಿರುತ್ತಿರಿಯಳು.’

ತಾನು ಬೇರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿದ್ದ ಗುಲಾಬಳ ಮನಸ್ಸು ಆ ಕ್ಷಣಿದಿದಲೇ ಹಗುರವಾಯಿತು. ತುಂಟ ದೇವದಾಸನ ತುಂಟಾಟಗಳು, ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮಾದಾಸನ ರಂಪಾಟಗಳು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಗಾಬರಿಪಡುವ ಮಾಲಾಲ... ಇವರಲ್ಲಿರೂ ಗುಲಾಬಳ ಹಾದಿಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಂತಹು. ಆದರೆ ಗುಲಾಬ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸ್ವಿಕರಿಸಿದಳು.

ಸೊಯ್ಯಿ ನೈತಿಯ ಮೇಲೆ ಬುದ್ದ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿತ. ಆಗ ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳ ಧ್ಯಾನಿ ಫೀನಿಕ್ಸ್ ಆಶ್ರಮದ ಇಳಿಕಾರಿನಿಂದ ಸ್ನೇಹನಾಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಿರ್ವಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳ ಉಂಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದರು, ಆದರೆ ದೊಡ್ಡವರು ಇನ್ನೂ ಉಂಟ ಮಾಡಲು ಕೂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಪ್ತೂ ಅವರನ್ನು ಕರೆತರಲು ಸ್ನೇಹನಾಗೆ ಇಬ್ಬರು ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆಗಸ ಮೋಡಗಳಿಂದ ಅವರಿಸಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಬಿಸಿಲು ಮೂಡಿದರೆ, ಒಮ್ಮೆ ಮೋಡ ಕೆವಿದ ಸಂಚಯಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಸರ ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

‘ಅವರು ಬಂದರು...ಅವರು ಬಂದರು...’

ಎತ್ತರದ ಮರಫೈಂದರ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದ ದೇವದಾಸ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ. ‘ಬಾಪ್ತೂ ಬಂದರು...ಬಾಪ್ತೂ ಬಂದರು...’ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮಾರಾಗಿ ಓದಿದರು.

‘ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲ, ಬಾಪ್ತೂ ಅಲ್ಲ...’ ಕಾಲು ಹಾದಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ದೇವದಾಸ ಹೇಳಿದ, ‘ಯಾರೂ ಬೆಲೆಯವರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.’

ಅನೇಕ ಯುವಕರು ಮರಫೈನಲ್ಲಿರಿದರು. ಕೆಲವರು ಇಳಿಕಾರಿನಲ್ಲಿಒದಿಹೋಗಿಕಾಲುದಾರಿಗೆ ಹೋದರು. ಹರಲಾಲವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ. ಬಾಪ್ತೂಬಯಸ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆಯಾರಿರಬಹುದು? ಅವನು ಬಾ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ. ಬಾ ಅವರ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಳವಳಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಉತ್ಸರ್ಪಿತ ತಣೆಯಿತು. ಆಶ್ರಮವು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಅಪರಿಬಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಬಾಪ್ತೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾರತದ ಯುವಕ ನಾಯಕೂ ಆಗಿದ್ದ. ಹಿರಿಯ ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅವನ ಪರಿಚಯಿತ್ತು. ನಾಯಕೂ ಬಂದು ಬಾ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ, ನಂತರ ಕಲೆತಿದ್ದ ಗುಂಪಿನೆಡುರು ನಿತು ಹೇಳಿದ

‘ಸಕಾರ ಬಾಪ್ತೂ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದೆ. ಬಾಪ್ತೂ ಜ್ಯೇಶ್ವಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.’